

زنجیره آموزش

حلقه اول: نشست با مدیران

با توجه به تغییر سبک آموزش از حضوری به غیر حضوری، مدارس اقداماتی را با توجه به این شرایط اتخاذ کرده‌اند. بی شک برای فهم درست این که اقدامات انجام شده تا چه حد درست و اصولی بوده است، نیاز به بررسی و کنکاش در موقعیت فعلی و خودانتقادی داریم تا با پیش بینی چالش‌های پیش‌رو، اقدامات پیش‌گیرانه و اصلاحی به بهترین شکل انجام شود.

به این منظور با سه حلقه موثر بر آموزش یعنی مدیران مدارس، والدین و مسئولین مجتمع آموزشی نشست‌هایی برگزار و گفت‌وگوهای انجام دادیم تا بتوانیم دیدگاه‌های هر سه گروه را که بر آموزش دانش‌آموزان نظارت دارند، منعکس کنیم. در اولین نشست، مدیران آن چه را از اسفند تا یازدهم شهریور ماه سال ۱۳۹۹ در مدارس انجام شده بود، گزارش دادند، مواردی مطرح شد که می‌توانست بسط بیشتری پیدا کند تا چالش‌ها شناسایی شود. سپس در هفته دوم مهرماه سراغ والدین رفتیم و نظر آن‌ها را در مورد چگونگی آموزش جویا شدیم. برخی از خانواده‌ها رضایت کامل و برخی هم انتقادهای جدی داشتند. در نهایت ششم مهرماه نشست با مسئولین دفتر مرکزی برگزار شد. این گفت‌وگوها را به ترتیب در ادامه خواهید خواند.

شهریور در دفتر مرکزی تشکیل شد.

محمد حسین ابدی: لازم است از زحمات همه هم‌کاران و کادر آموزشی موسسه جوادالائمه که از تعطیلات تابستان گذشتند و یک‌سوم محتوای آموزش مجازی را آماده کردند، تشکر کنم. سال تحصیلی گذشته، سال تقریباً سختی بود و عدم حضور دانش‌آموز در کلاس درس، کار آموزش را دشوارتر کرد. تقریباً از اوایل اسفند شوکی به همه وارد شد که چطور می‌توانیم این سال را بدون متزلزل کردن دانش‌آموزان به پایان برسانیم؟ به حمدالله با همت کادر آموزشی و با این که معلم‌های ما تجربه خاصی در زمینه فیلم و آموزش مجازی نداشتند اما نتایج خوبی به جای گذاشتند و در ارزش‌یابی صورت گرفته از دانش‌آموزان و خانواده‌ها رضایت کافی حاصل شد و در جلسات متعدد آموزش و پرورش هم گفته شد که معلم‌ها کاری کردند کارستان.

همه‌گیری کرونا تغییرات بسیاری در آموزش ایجاد کرد و همین‌مبار آن داشت تا بار سال‌نامه‌های مکرر از مدیران بخواهیم مقاله، یادداشت یا دل‌نوشته‌ای از آن چه در این دوران خاص آموزشی دیده، رصد کرده و تجربه کرده‌اند، تحریر کنند، که برخی احتمالاً به دلیل ضیق وقت فرصت نیافتند!!! بنابراین ناچار وقت ایشان گرفته شد تا به صورت حضوری در خدمت‌شان باشیم. اقدامات و صحبت‌های مدیران حاوی نکات مشترکی از جمله: تشکیل گروه‌های کلاسی در فضای مجازی، بارگذاری و اشتراک‌گذاری فیلم‌ها و استفاده از فیلم‌های دیگر هم‌کاران و تبادل اطلاعات بین معلم‌های مدرسه و حتی با دبیران دیگر شهرها، انجام فعالیت‌های پرورشی و تربیتی با تشکیل کانال‌ها و گروه‌هایی با محتوای کتاب‌خوانی، قرآن‌آموزی، ورزش و ... بود؛ که برای جلوگیری از اطناب سخن در این متن مکرر نشده است. آن چه می‌خوانید خلاصه‌ای است از جلسه‌ای که در تاریخ یازدهم

مرجان زارع (سردبیر نشریه): از اسفند تا خرداد سال تحصیلی گذشته تغییراتی ناگهانی در شیوه آموزش ایجاد شد و معلمان تجارب این روزهای خود را نوشته و برای ما ارسال کردند که نشان از تلاش دلسوزانه‌شان برای انجام بهتر آموزش دارد. در این جلسه از شما می‌خواهیم با توجه به این که هم با دانش آموز، هم خانواده و هم معلم در ارتباط هستید و دید جامع‌تری دارید از تجارب کسب شده، آزمون و خطاها و درونماهایی که برای سال جدید ترسیم کرده‌اید، بگویید.

اعتمادی: با شروع بیماری کرونا، تهدیدهای موجود را با همراهی و تعامل هم‌کاران به فرصت‌های ارزشمند تبدیل کردیم. با توجه به بخش‌نامه‌ها و مشورت با هم‌کاران، علاوه بر گروه‌های درسی مرتبط با هر پایه، مربیان و آموزگاران کانال‌هایی را تشکیل دادند. گروه جهت تعامل معلم با بچه‌ها والدین (تکالیف، سوالات و بازخوردها) و کانال برای ارسال فیلم‌ها و محتوای آموزشی بود. در ادامه راه، مربیان فوق‌برنامه هم وارد صحنه شدند و گروه و کانال‌هایی با عنوان «کتابخانه گل‌های جوادالائمه»، «باشگاه و سفیران سلامت» و... برای ارائه مطالب آموزشی و فعالیت‌های خود ایجاد کردند.

هدف ما، توجه به تمام ابعاد تربیتی دانش‌آموزان در فضای مجازی بود. در این راستا، در کانال مدرسه هم، با توجه به مناسبت‌های ملی، تاریخی و مذهبی چالش‌ها و برنامه‌هایی راطراحی و جهت تشویق و بازخورد، از فعالیت‌های ارسالی بچه‌ها، کلیپ‌های جذابی تهیه کردیم. خدا را شاکریم که خانواده هم از عملکرد آموزشی، فرهنگی و تربیتی هم‌کاران رضایت

داشتند و بازخوردهای خوبی را دریافت کردیم.
خانی: ما سعی کردیم آموزش‌های جدیدی را جمع‌آوری کنیم و در گروه‌های جداگانه در اختیار دبیران مان قرار دهیم، معلم‌های ما هم به‌دنبال یادگیری نرم‌افزارها و برنامه‌های جدید بودند. نرم‌افزار «شاد» در بخش محتوا آموزش‌های خوبی داشتند و گروه معاونت آموزشی ابتدایی استان هم آموزش خوب و کارشناسی شده‌ای ارائه دادند که مورد استقبال معلمان ما واقع شد. در آموزش مجازی برای برخی از دانش‌آموزان که سطح پایین‌تری داشتند درس‌نامه تهیه و به ایشان تحویل داده شد. در نهایت کارهای مشابه مدارس دیگر از قبیل تشکیل گروه، کانال و گروه رفع اشکال، دیدن تکالیف، آموزش آنلاین کلاسی، آموزش آنلاین انفرادی برای دانش‌آموزان ضعیف‌تر و... در دستور کار قرار گرفت.

کوچک‌زاده: فعالیت‌های پیش‌دبستانی بیشتر مهارتی است و هم‌چنین لازمه هر آموزش، ارتباط چشمی و حسی مربی و انجام فعالیت‌های گروهی و تأثیرپذیری گروه هم‌سال از یکدیگر است.

برای رسیدن به اهداف پیش‌دبستانی، فضاهای تخصصی در مدرسه طراحی شده بود که با این شرایط دیگر به کار نمی‌آمد، برای مهارت‌های اخلاقی، شیوه دوست‌یابی و بالابردن آستانه صبر در گروه هم‌سال و فعالیت‌های گروهی و مهارت‌های جسمی-حرکتی و... برنامه‌هایی در نظر گرفته شده بود. اما با شرایط پیش‌آمده باید آموزش مجازی جایگزین این مهارت‌ها می‌شد که با پشتیبانی مسئولین مجتمع و معاون آموزش و فن‌آوری و دل‌سوزی و پی‌گیری مربیان، گروه‌ها و کانال‌های مجازی مدرسه و کلاسی تشکیل شد و زیرساخت‌های لازم

فراهم شد تا از این آسیب جدی جلوگیری شود. در این شرایط، از خانواده‌ها دعوت به هم‌کاری شد تا با ایجاد انگیزه‌های مختلف با گذشت زمان باهم هم‌سو شویم. کلاس‌های درس هم‌کاران شیشه‌ای شد یعنی علاوه بر مدیر و معاونین، همه مربیان عضو کانال کلاسی هم شدند تا از ایده‌های هم‌په‌ره‌برند. مثلاً برای طرح ایده هم‌کاران و مشورت بیشتر، کارگروه آموزش مجازی با حضور مدیریت، معاونین و معلمان تشکیل شده و روزانه ساعت مشخصی به‌صورت آنلاین گفت‌وگویی پیرامون فعالیت‌های پیشنهادی، موارد آموزشی و ایده‌های خلاقانه جهت اجرای هرچه بهتر طرح درس‌ها شکل می‌گیرد.

مربیان بسیار خلاقانه با استفاده از تکنولوژی شاهکارهای آموزشی خلق کردند و هم‌چنین برای ایام خاص جشن‌های خانگی و مجازی و حتی طرح تشویقی مجازی هم طراحی کردند. با تشکیل کارگروه‌های متعدد در آموزش‌های خود، تغییراتی ایجاد کردند تا بتوانند محتوای جدید آموزشی را به‌صورت بسته‌های آموزشی در اختیار خانواده قرار دهند.

در تکاپوی آموزش مجازی هم‌کاران نشان دادند که با استفاده از تکنولوژی جدید می‌توانند خلق اثر کنند و برای آموزش چه قدم‌های بزرگی بردارند و توانمندی‌های خود را به نمایش بگذارند و هم‌چنین برای تک‌تک نوآموزان شرایطی به‌وجود آمده است و تهدید تبدیل به فرصت شده چون تک‌تک آن‌ها می‌توانند توانمندی و استعداد ویژه خود را به نمایش بگذارند. ولی در مورد اشتراک‌گذاری‌ها با چند چالش مواجه شدیم یکی این که در بعضی از موارد عرف و حرمت آموزش و مدرسه رعایت نمی‌شد؛ یعنی پوشش نوآموزان در عکس و فیلم در حد عرف نبود و زمانی که باید از فعالیت‌های مهارتی عکس و فیلم ارسال شود، خانواده و بچه‌ها برای دکوراسیون داخلی هر خانه‌ای کنجکاو بودند. دیگر آن که با توجه به متفاوت بودن سطح یادگیری نوآموزان بین والدین نگرانی‌هایی به‌وجود آمده و مرتب فرزندشان را با بچه‌های دیگر مقایسه می‌کنند و به تفاوت‌های فردی توجه ندارند.

برای کم‌شدن آسیب‌ها از خانواده‌ها خواستیم زمان ضبط فیلم و عکس در حد امکان نوآموز لباس فرم مدرسه و یا لباس پوشیده به تن داشته باشد، برای انجام فعالیت‌های دفتر کتابی مکان ساده و ثابت در اختیار نوآموز قرار گیرد. اشتراک‌گذاری‌ها برای مربی ارسال و با انتخاب مربی در کانال کلاسی اشتراک‌گذاری شود؛ (گروه‌های مجازی به کانال کلاسی تبدیل شود). زیرا حرمت و عرف آموزش را می‌توان از پایه پیش‌دبستانی نهادینه کرد؛ مخصوصاً امسال که از اول سال آموزش‌ها مجازی بود و بچه‌ها کمتر تجربه کلاس حضوری داشتند و نوآموزان راحت‌تر با آموزش مجازی با جلسات توجیهی والدین ارتباط برقرار کردند.

فعالیت‌های پرورشی هم با هم‌کاری مربیان فوق‌برنامه و مشاور مدرسه زیر نظر معاون پرورشی در کانال مجازی به‌صورت اختصاصی اجرا و پی‌گیری شد. مشاور مدرسه نیز از تابستان با ارائه بازی‌های هدفمند بچه‌ها را هدایت می‌کرد و با تشکیل جلسات آموزش خانواده به‌صورت آنلاین سعی کرد والدین را به خطرات مقایسه کردن فرزندانشان با دیگر بچه‌ها آگاه سازد. به امید روزی که از این بغض و دل‌تنگی رها شویم و روح و شور و شادی به مدرسه برگردد.

مکی‌زاده: از سوم اسفند که مدارس تعطیل شد جلسه‌ای

پس می‌توانیم آموزش را با فضای مجازی تا شصت درصد جلو ببریم و چهل درصد هم بر عهده معلم بگذاریم ولی جای تربیت، اثر پنهان و کارکرد اجتماعی آن خالی است.

بعضی از بچه‌ها همراهی لازم را نداشتند و کار خود را به خوبی انجام نمی‌دادند و یا بعضی‌ها به خاطر بیماری کرونا احساس ترس و دلهره داشتند که در این موارد نقش مشاور مدرسه خیلی پررنگ تر شد و خانواده‌ها ارتباط بیشتری با مشاور برقرار کردند.

آن مربی‌های فوق برنامه فعالیت داشتند برای مثال مربی ورزش قسمت کوچکی از فیلم را داخل کانال قرار می‌داد و بچه‌ها مطابق آن اجرا می‌کردند. کلاس‌های تابستانه مجازی هم با استقبال خوبی نسبت به سال قبل برگزار شد.

در آگاه: جای خرسندی است که صحبت‌های هم‌کاران را می‌شنویم و به هم‌دلی و همراهی می‌رسیم. اما نکته قابل عرض این که طبق تجربه گذشته، اگر از آموزش‌گری می‌خواستیم که محتوای الکترونیکی را آماده کند و در شبکه مجازی تدریس کند، جبهه می‌گرفت، ولی دوران کرونا فرصتی شد که معلم‌ها پا را فراتر از تدریس‌های مرسوم بگذارند و توانایی‌های خود را بالا ببرند. در این زمینه نقاط ضعف را شناسایی کردیم مثلاً در ابتدای کار، دانش‌آموزان در درک محتوای آموزشی مشکل چندانی نداشتند، ولی بازخورد عاطفی و ارتباطی این شیوه آموزش کم بود، به طوری که خانواده‌ها از تدریس صوتی رضایت کافی را نداشتند و در نتیجه معلم‌ها حجم باقی‌مانده کتاب را با ضبط فیلم تدریس کردند و با این روش نتایج بهتری کسب شد زیرا وقتی دانش‌آموز معلم خود را حتی به صورت مجازی می‌بیند، احساس مسئولیت‌پذیری بیشتری می‌کند. اما در آموزش مجازی معضل جدی برای کلاس اولی‌ها است چون ارتباط کلامی و حضوری بین معلم و دانش‌آموز اتفاق نمی‌افتد و دانش‌آموز در این سن نیازمند این ارتباط هستند.

حکاک زاده: این یک چالش جدی است، بهتر است آموزش دانش‌آموزان کلاس اول چهره‌به‌چهره انجام شود و اگر ممکن باشد محفظه‌های شیشه‌ای تعبیه تا امکان تعامل بین معلم و دانش‌آموز برقرار شود و به شناخت استعداد فردی کمک کنیم.

منصور زارع: با گذشت زمان آموزش مجازی گسترده شد نکات قابل توجه در این زمینه، بحث مربیان فوق برنامه بود که در ابتدا کار خود را در گروه‌های معلمان کلاسی ارائه می‌دادند که به دلیل افزایش حجم کار، دروس فوق برنامه را به دو گروه دوره اول و دوره دوم تقسیم کردیم تا هر کس راحت‌تر انجام وظیفه کند و خانواده‌ها هم در جریان قرار بگیرند. معلمان و کادر فوق برنامه هم به عنوان اشاعه‌دهنده کار مهارتی خیلی خوب انجام وظیفه کردند. در زمینه آموزشی تقریباً ارتباط را

به خوبی حفظ کردیم که حاصل کار شبانه‌روزی معلمان مان بود و گاهی نیمه‌شب تا اول صبح فیلم‌های تدریس خود را تنظیم می‌کردند تا صبح برای دانش‌آموزان بفرستند. البته بعضی از بچه‌ها همراهی لازم را نداشتند و کار خود را به خوبی انجام نمی‌دادند و یا بعضی‌ها به خاطر بیماری کرونا احساس ترس و دلهره داشتند که در این موارد نقش مشاور مدرسه خیلی پررنگ‌تر شد و خانواده‌ها ارتباط بیشتری با مشاور برقرار کردند. در نهایت جا دارد از معلمینی که بعد از تعطیلی خرداد وقت خود را برای دانش‌آموزان گذاشتند تا فیلم‌های آموزشی خود را برای نیمه شهریور آماده کنند، تقدیر و تشکر کنم.

برهانی: متأسفانه امسال با توجه به شرایط پیش آمده از بیماری کرونا، بسیار پرمشغله هستیم و فرایند برنامه‌ریزی آموزشی و تربیتی بسیار سخت است و چون به والدین قول داده‌ایم که ما اگر امسال آموزش غیرحضوری را بهتر از حضوری انجام

تشکیل شد و هم‌کاران نظرات خود را دادند از جمله: ۱. تهیه بسته آموزشی شامل تدریس و خلاصه کار آموزگاران و تحویل به خانواده‌ها؛ ۲. تهیه سی‌دی آموزشی؛ ۳. هوشمندسازی مدرسه و تدریس آنلاین طبق برنامه مدرسه (در نتیجه همه خانواده‌ها باید به تجهیزات لازم مثل وب‌بین دسترسی داشته باشند)؛ اما در نهایت گزینه چهارمی انتخاب شد تا بتوانیم بهتر عمل کنیم و قرار شد به دلیل زمان کم برای اجرای ایده‌های نو از ظرفیت و نرم‌افزارهای موجود استفاده کنیم. گروه‌های کلاسی که در ابتدای سال ساخته شده بود به سرعت در اختیار معلم‌ها قرار گرفت تا تدریس خود را ادامه دهند و آموزش مجازی را شروع کنند. پس از این که رضایت همه این گروه‌ها کسب نشد، از نرم‌افزارهای جدید استفاده و کارهای جدید انجام شد و معلمان به هم کمک کردند. در این میان خانواده‌ها هم به یاری ما آمدند و پیشنهادهای جهت بهبود فضای آموزشی دادند. در پی این اتفاقات توانایی معلم ما از سوم اسفند تا امروز حداقل هفت، هشت سال به جلو رفت. وقتی امروز به من می‌گویند که هنوز نگرانیم به ایشان می‌گویم سوم اسفند هیچ چیز از آموزش مجازی نمی‌دانستید ولی الان خیلی از راه‌ها رفته‌اید و خیلی کارها را یاد گرفته‌اید. اما نکته قابل توجه مسایل ارتباطی و تربیتی است که به دلیل عدم حضور دانش‌آموز در کلاس تحت‌الشعاع قرار گرفته است.

حکاک زاده: اگر تمام زیرساخت‌های مجازی مثل نرم‌افزارها، سخت‌افزارها، تخته هوشمند و... را در اختیار داشته باشیم، ولی معلم حضور نداشته باشد چقدر به اهداف تعلیم و تربیت دست پیدا می‌کنیم و مزایای حضور بچه‌ها در کلاس درسی چیست؟
مکی زاده: انسان موجودی اجتماعی است و بسیاری از کارها را مانند سازگاری با یکدیگر، تعاملات اجتماعی، تربیت و ... از هم یاد می‌گیرد. بازخوردها و رفتارهای معلم در ارتباط مستقیم روی دانش‌آموز تأثیر دارد اگر آموزش حضوری نباشد یادگیری این رفتار زمان‌بر است و اجرای آن با این شرایط دشوار خواهد بود.

حکاک زاده: مدرسه در این حوزه دو کارکرد دارد: ۱. کارکرد اجتماعی که در امور پرورشی چون کتاب‌خوانی یا مراسم صبح‌گاه در تعامل دانش‌آموزان با هم اتفاق می‌افتد. ۲. نقش تربیتی، رفتاری و الگویی معلم در ارتباط رودررو و مستقیم با دانش‌آموزان. پس می‌توانیم آموزش را با فضای مجازی تا شصت درصد جلو ببریم و چهل درصد هم بر عهده معلم بگذاریم ولی جای تربیت، اثر پنهان و کارکرد اجتماعی آن خالی است.

رقیه ابدی: مدرسه ما هم مثل مدارس دیگر دوره جدیدی را آغاز کرد. معلمان با ضبط فیلم و بارگذاری آن در گروه‌های مختلف شبکه اجتماعی به صورت آنلاین تدریس داشتند و پس از آن در نرم‌افزار شاد فعالیت کردند ولی رضایت چندانی از آن نداشتند که این باعث می‌شد بیشتر در واتس‌آپ به فعالیت خود ادامه دهند. با ارزیابی‌های صورت گرفته و استفاده از تجربیات دیگر معلمان، از نرم‌افزارها و اپلیکیشن‌های جدید نیز استفاده شد. در حیطه پرورشی، با شروع دوره قرنطینه برنامه‌های پرورشی را تعطیل نکردیم و دو کانال ایجاد کردیم؛ کانال اول از تابستان سال قبل با موضوع کتاب‌خوانی با عنوان «با یار مهربان، مهربان باشیم» که بچه‌ها خلاصه داستان‌هایی را که خوانده بودند به صورت صوتی با دوستان‌شان به اشتراک می‌گذاشتند و کانال دیگری با عنوان «پویش بازی، شادی و مهارت» که در

خانواده‌ها از تدریس صوتی رضایت کافی نداشتند در نتیجه معلم‌ها حجم باقی‌مانده کتاب را با ضبط فیلم تدریس کردند و با این شیوه نتایج بهتری کسب شد چون وقتی دانش‌آموز معلم را حتی به صورت مجازی می‌بیند، احساس مسئولیت بیشتری می‌کند.

در این شرایط نیز ارزیابی خوبی صورت گرفت و تفاوت معلمان به اصطلاح سنتی و صنعتی به خوبی حس شد. دانش آموز امروز را به تعبیر امام علی باید نسل امروز تربیت کند، یعنی معلمی که بیست سال یک روش را تدریس کرده است شاید در پایان سال نتایج چشم‌گیری داشته باشد؛ اما ممکن است به قیمت از دست رفتن خیلی از استعدادها تمام شود.

کنار این مباحث اتفاقی که برای مدارس افتاد، کسری بودجه برای تهیه دوربین، پرده و یا دکوراسیون مناسب بود. حرف من این است: «چشم‌ها را باید شست جور دیگر باید دید.» در آموزش با شرایط فعلی نیز فضای مجازی و حقیقی مکمل یکدیگر هستند.

مرجان زارع: با توجه به شرایط موجود کارهای خوبی انجام شده است. درس پژوهی و درس‌کاوی امسال می‌تواند علاوه بر معلمان میان مدیران نیز انجام شود یعنی مدیران با هم‌اندیشی، چالش‌ها را شناسایی و راه‌هایی برای رفع آن پیدا کنند. چالش‌هایی که در همین جلسه یک ساعته مطرح شد، مثل عدم ارتباط مستقیم معلم و دانش‌آموز و خلاهای آن، یا بحث کلاس اولی‌ها و نیاز بیشترشان به ارتباط با معلم، یا انگیزه‌بخشی به معلمانی که خارج از وقت برای آموزش تلاش می‌کنند و بسیاری از موارد دیگر که می‌تواند مورد پژوهش بین مدارس باشد.

حکاک زاده: از دل بحث‌های امروز چالش‌هایی بیرون می‌آید که برای بهبود شرایط باید آن‌ها را بررسی کرد. آیه «أَرْسَلْنَا مَعَنَا غَدًا يَزْنَعُ وَ يَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ» وقتی برادران می‌خواهند یوسف را به صحرا ببرند، حضرت یعقوب قبول نمی‌کند، پس آن‌ها علاقه بچه‌ها به بازی را پیش می‌کشند و بیان می‌کنند که یوسف می‌خواهد به خواسته‌اش که بازی است برسد. ایشان هم قبول می‌کند. بنابراین اشاره به نیاز بچه‌ها به بازی و ورزش در قرآن نشان از اهمیت آن دارد که در شرایط فعلی نمی‌تواند در مدرسه اتفاق بیفتد که این موجب کم‌تحرکی و چاقی و خانه‌نشینی بیشتر آن‌ها می‌شود و به یک تهدید و مشکل تبدیل خواهد شد. ولی باید مراقب بود و این تهدید را به فرصت تبدیل کنیم و به حاشیه نبریم. کشتی آموزش در حال حرکت به سمت ساحل بود ولی این بحران ناگهانی، موتورش را خاموش و گرفتار موج ساخت. در اولین اقدامات سال گذشته، آموزش نیروی انسانی در جلسات متعدد انجام شد بر امواج این بحران سوار شدیم تا تصمیماتی برای مدیریت آن بگیریم و با تقویت سخت‌افزار و نرم‌افزار این کشتی را به ساحل رساندیم و موفقیت نسبی هم کسب شد، بعد از پایان سال با تقویت سخت‌افزار و نرم‌افزار و رایزنی با شرکت‌ها سعی شد تا با توجه به وضع موجود بهترین راه‌کار ارائه شود. امیدوارم با تبحر مدیران، معاونان و مجموعه معلمان با نرم‌افزار و سخت‌افزارهای تهیه شده به اهداف آموزشی و تربیتی خوبی برسیم.

ندیم کمتر هم نخواهد بود، پس باید هرچه بهتر عمل کنیم. با شروع آموزش مجازی مطابق صحبت دوستان گروه‌هایی تشکیل شد که برنامه‌های خاصی داشتند و طبق برنامه‌ریزی مجزا پیش می‌رفتند. چند معلم بازنشسته و با تجربه آموزشگاه که با شرایط پیش‌رو نمی‌توانستند در آموزش مجازی ما را همراهی کنند، ما را ترک کرده و معلم‌های جایگزین در نظر گرفتیم. خوش‌بختانه معلمان ما از نظر آموزشی و پرورشی کم نگذاشتند و در این شرایط باید بستر نرم‌افزاری هرچه سریع‌تر آماده شود تا خانواده‌ها در جریان کار قرار گیرند و تمایز عملکرد بین مدارس دولتی و غیرانتفاعی مشخص شود. بسیاری از مدارس دانش‌آموزان‌شان را از دست داده‌اند ولی کادر دبستان جوادالائمه تلاش کردند این اتفاق به حداقل برسد. اما اگر در این سال تحصیلی تدریسی متناسب با نیاز دانش‌آموزان نداشته باشیم، به‌طور قطع سال آینده بسیاری از دانش‌آموزان در کنار ما نخواهند بود و جلوگیری از این امر فقط با همکاری موسسه آموزشی حضرت جوادالائمه و ارائه به‌موقع نرم‌افزارها و شیوه‌نامه‌های نوین تدریس مجازی امکان‌پذیر است.

حکاک زاده: تاخیر در ارائه نرم‌افزار مورد

قبول است و موسسه هم کارشناسانی را دعوت کرد تا برای اجرای هرچه بهتر آن تصمیم‌گیری کنند، ولی نهایه شدن این نرم‌افزار منوط به کلاس‌بندی و مشخص شدن تعداد دانش‌آموز در هر کلاس بود.

ابدی: تنها اشکال موجود در آموزش مجازی آفلاین بودن تدریس‌ها بود، خوش‌بختانه با توجه به تجهیزات خریداری شده معلمان عزیز آمادگی بیشتری برای شروع سال جدید پیدا خواهند کردند که پس از تصمیم‌گیری در رابطه با نحوه برگزاری کلاس‌ها، برنامه‌ریزی مدارس خدمت مدیران محترم تقدیم خواهد شد.

میرزایی نسب: با شروع سال تحصیلی دل‌مان‌عجیب می‌گیرد و بسیار ضربه می‌خوریم زیرا از حضور فیزیکی دانش‌آموزان بی‌بهره‌ایم، پس باید از حالا آمادگی لازم را داشته باشید. در چند سال اخیر درس پژوهی را با گروهی از معلم‌ها کار کردیم که با شرایط پیش‌آمده و بهره‌گیری از فضای مجازی در آموزش بیشتر معلم‌ها درس پژوه شدند. چند سالی نیز روی درس‌کاوی کار شد یعنی با توجه به حجم کتاب، اصل مطلب بیان می‌شد. این روش تأثیرات زیادی داشت که به افزایش سرانه مطالعه معلم‌ها انجامید، موارد تکراری از میان رفت، کلاس‌ها شیشه‌ای شد، مهارت‌های جانبی در کلاس تقویت شد و هر معلم سعی کرد تا تدریسش را غنی‌تر کند. مثلاً یکی که خط خوبی نداشت روی خطش کار کرد، یکی فن بیانش را تقویت کرد، یکی مهارت نرم‌افزاری خود را ارتقا داد، ارتباط موثر بین معلمان زیاد شد و اگر به سختی هم بود سعه صدر از خودشان نشان دادند و از وسایل کمک آموزشی بیشتری استفاده کردند. در این شرایط نیز ارزیابی خوبی صورت گرفت و تفاوت معلمان به اصطلاح سنتی و به‌روز به خوبی حس شد. امام علی (ع) می‌فرمایند: «فرزندان‌تان را به انجام آداب خودتان وادارید، زیرا آنان برای زمانی غیر از زمان شما آفریده شده‌اند.» یعنی معلمی که بیست سال یک روش را تدریس کرده است شاید در پایان سال نتایج چشم‌گیری داشته باشد؛ اما ممکن است به قیمت از دست رفتن خیلی از استعدادها تمام شود. در

چون در رقابت همه چیز جدی می‌شود اما در بازی نه. در این جا به نوعی از رقابت و مسابقه به‌عنوان یک امر بازدارنده یاد شده است.